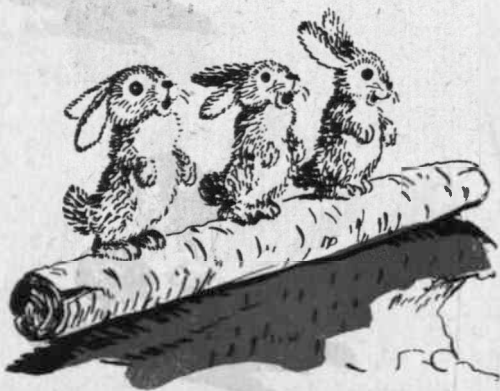




**Šis pasacīnas varonis
Ir ļoti liellgs runcītis.
Viņš citus mācīt iedomājās,
Bet vienmēr pašam slikti klājās:
Ne zakēniem tas līdzēt prot,
Ne bebbri darbā izskolot.
Kad beidzot vilks tam jāārstē,
Ir runcis lielā nelaimē.**





**Tak uzticamais sunītis
Nav savu draugu aizmīrīis:
Viņš veiklī sadzen runča pēdas
Un izbēdz lileibnieka bēdas.
Mācījies no dzīves skolas,
Runcis laboties mums solas.**

